

१४ सर्गः न्यनाय न कश्चित्पुप्रोथ न प्रभवति स्म प्रोथपर्याप्ताविति स्वरितेत्
अत्र कर्तुः क्रियाफलायोगान्नात्मने पदं नमस्वस्तीत्यत्र अलं
शब्दस्य पर्याप्तार्थग्रहणात् तदर्थयोगे चतुर्थी ॥ ८४ ॥

भ० खमूयुरित्यादि । तेन रज्जुवत्तताविसृताः सायकाः खमा
काशमूयुः वसुधाञ्च ऊवुः आवृतवन्तः ऐञ्वेस्युतौ वेञोवयवेति
पाक्षिकोवयादेशः व्यथग्रहेत्यादौ वयग्रहणात् व्यानवेप्रक्कामि
त्यस्याप्रवृत्तिः तेन व्यथग्रहेत्यादिना खेर्जिः ग्रहस्वपाद्योरिति
प्रकृतेर्जिः चवःकृतीत्यस्य पक्षद्वये रूपं तस्मात्तमकम्पनं वीज्यवान्
रसैर्न्यैरपत्रेपे लज्जितं चपूपमिङ्घ्रियि तृफलित्यादिना एत्वं
खिलोपश्च भावे रूपं तस्मादिति अन्यारभ्येत्यादिना यवर्थे पञ्चमी
अस्मै अकम्पनाय कश्चन वीरोन पुप्रोथ न समर्थः प्रोथृज्पर्या
पणे खेरोकारस्य ह्रस्वउकारः शक्तार्थेत्यादिना चतुर्थी ॥ ८४ ॥

स भस्मसाच्चकारारीन् दुदाव च कृतान्तवत् ।
चुक्रोध मारुतिस्तालमुच्चखे च महाशिखं ॥ ८५ ॥

ज०म० सभस्मसादित्यादि । सोऽकम्पनः अरीन् भस्मसाच्चकार कात्स्न्ये
न भस्मभूतान् कृतवान् कृतान्तवत् यमद्वयं दुदाव सुष्ठु पीडित
वान् दुदु उपतापे तं दृष्ट्वा मारुतिश्चुक्रोध क्रुद्धः तालञ्च वृत्तं महा
शिखमत्युच्चायं उच्चखे उत्खातवान् अत्र क्रियाफलयोगात्
तङ् ॥ ८५ ॥